ВІННИЦЬКІ ВІДОМОСТІ
Інформаційно-аналітичний тижневик

Європейський орієнтир

20 серпня 2010 року
спеціальний випуск

ШЛЯХ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ ЖИТТЯ

УКРАЇНА ПОЛЬЩА НІМЕЧЧИНА

З метою стимулювання місцевого самоврядування Вінниччини використовувати усі наявні можливості залучення у громаду позабюджетних коштів, Вінницький обласний осередок МГО «Україна-Польща-Німеччина» оголошує конкурс проектів серед територіальних громад Вінниччини. Спробуйте свої можливості, дайте шанс всій своїй громаді втілити її, хай невеличку, але виплекану мрію!

ПОЛОЖЕННЯ

про обласний конкурс «Через співпрацю територіальних громад – до європейських стандартів життя» на кращу організацію співпраці між територіальними громадами Вінницької області та країн Європи

Умови участі:

У конкурсі беруть участь територіальні громади Вінницької області, які співпрацюють з європейськими партнерами.

Мета конкурсу:

- використання європейського досвіду розвитку місцевого самоврядування для розбудови територіальних громад Вінницької області;
- розвиток і підтримка громадських ініціатив в територіальних громадах, з метою вирішення найбільш актуальних питань, шляхом об'єднання зусиль влади, громадських формувань, жителів громади;
- поширення кращого досвіду співпраці між територіальними громадами Вінницької області та країн Європи.

Основні напрямки для висвітлення:

- наявність партнерів в одній або кількох країнах Європи; форма співпраці (договір, протокол намірів); період, протягом якого сторони співпрацюють;
- обмін офіційними делегаціями, участь у виїзних семінарах, навчаннях працівників органів місцевого самоврядування;
- обміни творчими колективами;
- проведення спільних спортивних змагань;
- організація літнього відпочинку для дітей та молоді;
- проведення спільних акцій (сходи села, круглі столи, культурно-мистецькі, екологічні, спортивні заходи за участю польських партнерів);
- інформування громадян про досвід співпраці з польськими партнерами;
- робота щодо написання проектів для участі в грантових програмах;
- наявність громадських формувань та конкретні результати їх роботи;
- реалізовані спільні ініціативи;
- наявність шкільного євроклубу та результати його роботи;
- приклади створення зразкових садиб;
- інші результативні форми співпраці;
- пропозиції та перспективи розвитку співпраці.

Обсяг матеріалів, що подаються на розгляд комісії – до п'яти друкованих аркушів формату А4 з додатком фото- та відеоматеріалів.

Заявки надаються в друкованому та електронному вигляді (диск CD або DVD).

Матеріали на розгляд комісії подаються до 10 жовтня 2010 року.

Матеріали надсилати за адресою: 21050 м.Вінниця, вул. Соборна, 85.

Підведення підсумків конкурсу відбудеться 20 жовтня 2010 року.

Переможці конкурсу будуть нагороджені відзнаками та цінними подарунками МГО «Україна-Польща-Німеччина».

Дорогі земляки!

Дозвольте щиросердно привітати вас від імені Товариства «Україна–Польща–Німеччина» із найбільшим державним святом українського народу – Днем незалежності України!

Перші кроки незалежності стали випробовуванням для всіх нас – випробуванням на зрілість, на терпіння, на толерантність, нарешті – на здоровий глузд. Нині уже ніхто не сумнівається у тому, що український народ в змозі поліпшити життя у своєму власному домі. Це обов'язково станеться і тим швидше, чим більш плідно із натхненням кожен з нас працюватиме на благо рідної Вітчизни.

Впевнений, що владні зміни, які мали місце в Україні цього року, розкривають кожному українцю нові можливості для великих звершень. Новий Президент України, Уряд України, які мають надзвичайно великий кредит довіри українського народу та світової спільноти, реалізовують стратегічний курс інтеграції України до євроспільноти – курс, який у перспективі обов'язково покращить життя та добробут кожного українця.

Тож нехай сповнюються наші серця гордістю за свою державу, спільними планами і радістю їх звершень, прагненням порозуміння, добра й успіху!

Зі святом нас!

З повагою голова МГО «Україна–Польща–Німеччина» Сергій ТАТУСЯК

Позиція

КУРС УКРАЇНИ ЄДИНИЙ – ДО ОБ'ЄДНАНОЇ ЄВРОПИ

«Я твердо вірю у європейське майбутнє України. Тільки членство України у Євросоюзі, – альтернативи цьому нема», – говорить голова Міжнародного товариства «Україна–Польща–Німеччина» Сергій Татусяк і його очі світяться впевненістю і щирим бажанням прискорити здійснення не тільки своєї заповітної мрії, а й прагнення мільйонів співвітчизників.

Сергій Татусяк зізнається, що відчув душевне полегшення, коли нинішній Президент України Віктор Янукович, обійнявши найвищий пост у державі, проголосив: стратегічний курс України – до Європи. На підтвердження цього в програмі Глави держави «Україна для людей» читаємо: «Моя мета – Україна серед 20-ти найбільш економічно розвинених країн світу (G20)». А досягати цього команда президента буде через впровадження низки реформ, які «в усіх сферах громадського, економічного та політичного життя суспільства відповідатимуть європейським стандартам демократії».

З проханням конкретизувати, так би мовити «приземлити», слова із президентської програми ми звернулися саме до Сергія Татусяка.

– Сергію Пилиповичу, чи дійсно зусилля нової влади спрямовані на українську євроінтеграцію?

– Безумовно. В програмі Віктора Януковича «Україна для людей» це вказано чорним по білому і це чітко реалізовується його командою. Першим красномовним кроком в цьому напрямку самого Януковича було те, що він свій перший офіційний візит у статусі Президента держави здійснив до Євросоюзу.

При президентстві Ющенка про ЄС багато говорили, але мало робили, – нині ситуація прямо протилежна. Це не порожні слова. Я це знаю, бо беру участь у багатьох міжнародних проектах, спрямованих на зміцнення співпраці України з країнами Європи.

Як член Бюро Європейської асоціації колишніх членів парламенту держав-членів Ради Європи та Європейського союзу я раз на три місяці буваю в Брюсселі і можу стверджувати: сьогодні там на нас дивляться зовсім інакше. Там зрозуміли, що українські президент, парламент та уряд єдині у своєму прагненні до зближення з Європою.

– А що Ви скажете на те, що окремі політики та політологи називають зовнішньополітичну спрямованість нинішньої влади проросійською?

– Однозначно, це – технології, піар-хід. Розподіляти курс України – до Росії чи до ЄС – вважаю помилкою. Нема у нас двох курсів. Хай ті хитромудрі експерти, які таке заявляють, прочитають основні положення російської зовнішньої політики. Нині Російська Федерація, враховуючи її товарообіг з країнами Євросоюзу, не бачить себе поза Європою. Президент Мєдвєдєв та прем'єр Путін також заявляли, що для Росії й України Євросоюз не має альтернативи. Будувати свою політику на розділені зовнішніх курсів можуть лише короткозорі політики.

– Виходячи з цього, коли Україні варто чекати асоційованого членства в ЄС, яке, як відомо, передує повноправному вступу до союзу?

– Думаю, що підписання угоди про асоційоване членство відбудеться найближчим часом. Не виключено, що для цього Євросоюз вимагатиме від України здійснення низки реформ, наприклад, місцевого самоврядування. Яку, до речі, влада країни на чолі з Президентом готова впроваджувати, оскільки це також головний пункт програми «Україна для людей».

Там задекларовано передачу 60% зведеного державного бюджету місцевим радам та значне розширення їх представницьких, виконавчих та юридичних повноважень. А це значить, що за таких умов органи місцевого самоврядування стануть справжнім фундаментом народовладдя, головним помічником територіальної громади у вирішенні її повсякденних проблем.

– Як товариство «Україна–Польща–Німеччина» пришвидшує історичний момент євроінтеграції України?

– Проект під назвою «Україна–Польща–Німеччина» за роки свого існування довів, що він вкрай необхідний для Вінницької області та України в цілому. Ми насамперед показали людям європейські цінності, ментально змінили їхнє світосприйняття.

Якщо раніше наші земляки їхали за кордон задля відпочинку, то зараз все частіше для переймання досвіду. Чиновники отримали можливість ознайомитися з моделлю влади європейського зразка. Будемо відверті, за останні 19 років ті ж поляки доволі ефективно змінили підходи до управління у всіх сферах.

Так от, за підтримки нашої організації різні українські структури отримали гранти на розвиток тієї чи іншої сфери; було укладено близько 350 угод між територіальними громадами України й Польщі. Останнім часом співпраця переросла у налагодження відносин в окремих конкретних галузях: в освіті, медицині, спорті, лісовому господарстві тощо.

Приємно, що поляки ставляться до нас, як до побратимів, відверто розповідають про свої недоліки чи прорахунки у реформах, аби ті помилки ми вже не допускали. І, звичайно, в свою чергу вчаться чомусь у нас.

– Яке, так би мовити прикладне значення польських реформ?

– На мою думку, будь-яка реформа мусить мати практичне значення. Реформа заради реформи – це утопія. Щодо Польщі, то дякуючи реформам вони домоглися того, що, наприклад, польські пенсіонери зараз відчувають себе соціально захищеними, інфраструктура що в селі, що в місті розвинена практично однаково. Хіба у нас можна порівняти дороги в місті і селі? А там навіть басейни в селах будують.

Наголошу, що цих успіхів поляки досягли, завдячуючи не в останню чергу активності громадських організацій і проведенню адміністративно-територіальної реформи. У нас про неї давно і багато говорять, але мало роблять. Повторюю: тільки передавши максимальні повноваження територіальним громадам, ми зможемо йти європейським курсом, а він сьогодні найефективніший. Бо якраз у такому форматі для держави найголовнішою цінністю є людина і її потреби.

У КОМСОМОЛЬСЬКОМУ ЇЗДЯТЬ НА НІМЕЦЬКИХ АВТО

Великим та урочистим святом став цьогорічний Першотравень для мешканців села Комсомольського Козятинського району Вінниччини. Свято праці та миру ознаменувалося для сільчан приїздом німецьких партнерів, закріпленням з ними безстрокової угоди про співпрацю.

Делегація з міста Міттенвальде у складі 13 осіб перебувала у Комсомольському з 30 квітня по 3 травня. За цей час сторони домовилися про подальшу спільну діяльність, а також німецькі фахівці підготували для села добровільну пожежну дружину. Це було необхідно, адже гості подарували територіальній громаді автомобіль пожежної служби.

– У Комсомольській сільській раді, до складу якої входить 6 населених пунктів, до цього часу не було жодної пожежної машини, – розповідає сільський голова Анатолій Лопатинський. – У 2008 році, коли наші партнери з Міттенвальде вперше перебували у нас у гостях, вони були занепокоєні нашим технічним забезпеченням і прийняли рішення подарувати нам пожежну машину з усім необхідним обладнанням.

Зважаючи на юридичні процедури, подарунок вдалося передати тільки зараз. Відтепер пожежне авто служитиме не тільки Комсомольському, а й ще 17-и довколишнім населеним пунктам.

– Ця допомога наших партнерів не вирішить усіх проблем села і суспільства. Але щойно створена добровільна пожежна дружина стане паростком відповідальності за особисте і за колективне, – підкреслив А.Лопатинський.

Втім, одним автомобілем німці не обмежилися – завдяки їм місцева поліклініка збагатилася добротним реанімобілем швидкої допомоги.

– Автомобілі, які ми вам залишаємо, це вже ваше дітище, – звернувся до керівників села бургомістр м.Міттенвальде Уве Пфайффер. – Тепер ви їх доглядайте, аби вони вам довго прослужили.

Під час передачі техніки німецькі спеціалісти провели українським колегам детальний інструктаж щодо її експлуатації.

А відзначити таку важливу подію для села, його мешканці зібралися 1 травня на місцевому стадіоні. Там команди пожежних продемонстрували глядачам показові виступи, обмінялися відзнаками й сувенірами.

Головне управління МНСУ у Вінницькій області, яке на святі представляли начальник управління Руслан Шевчук та його заступник Олег Андрущенко, подарували сільському голові та бургомістру німецького міста-партнера ікони «Неопалима купина», яка є захисницею від пожеж. Також Уве Пфайффер та кілька депутатів Міттенвальде отримали від МНСників відзнаки «За милосердя та благодійність».

Заступник голови Вінницького обласного осередку Товариства «Україна-Польща-Німеччина» Андрій Кавунець, вітаючи партнерів з обопільним святом, наголосив, що саме на такий результат – зав'язування плідних відносин – і працює Товариство:

– Хочу побажати вінничанам переймати найкращий іноземний досвід і по можливості вроваджувати його у своїх територіальних громадах. А сільським головам, чиї громади ще не мають таких партнерів, – брати приклад з Комсомольського, – сказав А.Кавунець.

Свого часу Товариство безпосередньо посприяло тому, що сьогодні комсомольчани мають німецьких партнерів. У 2004 році МГО «Україна-Польща-Німеччина» знайшла для Комсомольського партнерів із польської гміни Старе Місто, яка відповідно дружила з німецьким Міттенвальде. У 2007 р. делегації з Комсомольського та Міттенвальде зустрілися і познайомилися у Старому Місті, відтак зав'язалася комсомольсько-міттенвальдська дружба.

У планах німецьких друзів наступного разу відвідати Вінниччину 19 серпня, коли Комсомольське відзначатиме 600-річчя свого заснування.

СЬОГОДЕННЯ З ПОГЛЯДОМ В МАЙБУТНЄ

Відійшли в історію роки, коли налагоджувати міжнародне співробітництво було практично неможливо. Нові часи диктують нові умови. Як не може людина гармонійно розвиватися, не спілкуючись із такими, як сама, так і будь-якій державі для подальшого росту потрібні міжнародні відносини.

Для людини і для держави добрі сусіди – це гарна знахідка. А якщо ті, хто живуть поруч, ще й походять з однієї колиски братніх слов'янських народів, то сам Бог велів дружити, спілкуватися і допомагати один одному.

Отак і Крижопільщина останніми роками тісно та плідно співпрацює з різними воєводствами Республіки Польща. Дві сільські ради нашого району почали активно працювати з поляками, в рамках підписаних договорів про співпрацю з гмінами Качори і Плєшев. Але нас не полишало прагнення налагодити співпрацю між Крижопільським районом та одним із польських повітів.

Відтак ми звернулися за допомогою у пошуку потенційних партнерів до обласного осередку МГО «Україна-Польща-Німеччина». Довгими і складними були пошуки, але ось нарешті! В травні нинішнього року до Крижополя завітав староста Пільського повіту Великопольського воєводства Томаш Бугайскі зі своїм заступником Даріушем Ізбаном.

Нашому хвилюванню не було меж, адже ми знали, що пан староста – непересічна особистість, вимогливий до себе й до інших, людина, яка багато досягла: у свої 69 років він отримав диплом про четверту вищу освіту. Також пан Томаш ґрунтовний у своїх вимогах: заздалегідь попросив прислати програму перебування на Крижопільській землі, замовив вінки для покладання до Меморіалу Слави та могили свого співвітчизника.

Першими заходами пана Бугайскі на Крижопільщині була участь у мітингу з нагоди 65-ої річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні, виступ перед жителями селища і зустріч з ветеранами. Безпосереднє неофіційне спілкування з героями війни (польською богатирами) справило неабияке емоційне враження на польських гостей. А ще вразив їх патріотизм наших школярів: 12-літні діти співали фронтових пісень, а пан староста жалкував, що в Польщі діти таких пісень не знають.

Далі були візити у територіальні громади сіл Куниче (співпрацює з гміною Качори) та Соколівка. Гості відмітили: видно, що тут керує справжній господар. Томаш Бугайскі був потішений тим, що колишній палац родини Бжозовських, його земляків, належно доглядається.

Потім були відвідини районної лікарні, зустріч з депутатським корпусом сільської ради с.Городківка на чолі з головою Олександром Гаврилюком. Там же, у Городківці, відвідали костел Непорочного Зачаття Діви Марії, прихилили голови на католицькому кладовищі.

Естетичну насолоду полякам забезпечили духовий оркестр (їх в селі всього чотири!) та зразковий танцювальний ансамбль «Дзвіночок». Пан староста похвалив наставників цих талановитих дітей і висловив надію, що директор школи разом із своїми колегами приїдуть до Пільського повіту, щоб поділитися досвідом естетичного виховання дітей.

Була у програмі перебування й участь у сесії районної ради, на якій пан Бугайскі поділився враженнями від свого візиту на Крижопільщину та розповів про свій повіт, його сьогодення.

– Прийшов час полякам і українцям вчитися один в одного. Я покладаю велику надію на нашу співпрацю, а про серйозність наших намірів свідчить той факт, що я ще ніколи, з часу мого обрання, не залишав свого повіту довше, ніж на 1 день, а заради вас я залишив його на тиждень, – напівжартома, напівсерйозно зауважив пан Томаш.

Настала хвилююча мить – підписання Протоколу про наміри щодо співпраці. Це – результат тривалої підготовки, численних зустрічей представників владних і бізнесових структур, громадськості. Протокол став першим офіційним кроком до співпраці двох регіонів сусідніх держав.

Підписання договору про співпрацю між Крижопільським районом та Пільським повітом головою районної ради Володимиром Гаєвським та старостою повіту Томашем Бугайскі

Серйозність своїх намірів польська сторона підтвердила запрошенням (яке ми отримали через тиждень після повернення старости до Польщі) 10-особової делегації крижопільчан віддвідати Польщу. Старанно підбирали ми з новообраною головою РДА Лідією Семенюк, головою районної ради Володимиром Гаєвським кандидатури для включення до складу делегації. Головним критерієм були бажання і можливість у перспективі працювати на користь району.

І ось до Польщі 26 червня поїхала перша офіційна делегація Крижопільського району. В Пілі (місто з 75 тис. жителів) нас зустрів помічник пана старости Бернард Адамчек, який надалі супроводжував нас разом з Діаріушем Ізбаном. Програма перебування була складена так, що цікаво було всім і кожен міг побачити те, що цікавило його з професійної точки зору. Школи (початкові, середні, гімназії, мистецькі), спортивні зали, виставкові центри, спеціалізовані заклади, лікарні, заводи «Філіпс», «Пластвіль», завод скла, залізобетонних підкладок під рейки, швейне підприємство, дорожнобудівельне – це ще не весь перелік того, де побували крижопільчани. Загалом відвідали 8 гмін із 17, які входять до Пільського повіту.

Також взяли участь у повітовій урочистій сесії, яка зібрала понад 150 осіб, чимало журналістів. Телебачення транслювало сесію в прямому ефірі, адже в її ході було підписано договір про співпрацю між Пільським повітом та Крижопільським районом.

Це стало новою точкою відліку у наших відносинах з Пільським повітом, завдяки яким представники влади, бізнесу, сільського господарства, сфер освіти, культури, охорони здоров'я кожної зі сторін матимуть чого повчитися один в одного.

І результати не забарилися: уже налагоджено співробітництво з деревообробним підприємством, готується обмін групами дітей для відпочинку на осінніх канікулах, заплановано візит польської делегації на листопад цього року. А представники Криижопілля поїдуть до Піли для участі в тристоронній зустрічі українців, поляків і німців, яка має завершитися підписанням тристороннього договору про співпрацю.

Голова Крижопільського РО МГО «Україна-Польща-Німеччнина»
Оксана ГЕРАСИМЧУК

ЄВРОПА ОЧИМА ЖУРНАЛІСТІВ

Цьогоріч вчетверте редактори провідних засобів масової інформації Вінниччини переймали досвід роботи своїх колег у країнах Євросоюзу та знайомилися з устроєм та функціонуванням європейських інституцій в цілому.

Десятиденний навчально-методичний візит наших медійників у Польщу, Німеччину, Чехію, Брюссель став можливим, завдяки реалізації грантової програми Управління з питань внутрішньої політики, у справах ЗМІ та зв'язків з громадськістю Вінницької облдержадміністрації, що, відповідно, фінансується з обласного бюджету.

Конкурс, який проводиться в рамках програми, кілька років поспіль виграє Вінницький обласний осередок Міжнародної громадської організації «Україна–Польща–Німеччина». Нинішній проект називався «Європейський досвід розбудови громадянського суспільства очима журналістів».

– Такий досвід для українських журналістів, а особливо для представників регіональних ЗМІ, є дуже важливим. Під час поїздки вони можуть наочно побачити і порівняти, як працюють державні, громадські і комерційні європейські медіа-ресурси; як взагалі вони функціонують в незалежній Європі, – говорить голова ВОО МГО «Україна–Польща–Німеччина» Олексій Гаврилов.

Отож з 25 липня по 3 серпня вінничани встигли побувати у редакціях польського радіо, телебачення та газети; у Німеччині спілкувалися із редактором часопису, що виходить з 1890 року; у Чехії їх зустрічали в офісі російської служби чеського радіо, яке функціонує вже 80 років.

Особливо змістовною була програма перебування у Брюсселі, де гості з Поділля відвідали Дім Східної Польщі (представництво східних регіонів Польщі при Єврокомісії), працівники якого розповіли, за допомогою яких механізмів вони мають змогу відстоювати інтереси східної Польщі в ЄС. У Європарламенті з нашими земляками спілкувалися представники прес-служби Єврокомісії, втім, розмова стосувалася не тільки діяльності ЗМІ, а й Європейського Союзу загалом.

– Після таких змістовних зустрічей ми зробили висновки, що українські ЗМІ можуть працювати так само, як європейські, в плані відстоювання принципу свободи слова, формування суспільної думки, донесення основних меседжів до громадськості. Але нам ще дуже далеко до європейських колег-медійників в плані матеріально технічного забезпечення, – зазначив Олексій Гаврилов.

Він також запевнив, що товариство «Україна–Польща–Німеччина» й надалі реалізовуватиме проекти, спрямовані на навчання й просвітництво представників ЗМІ, освітян, органів місцевого самоврядування.

ШАНУЄМО ПАМ'ЯТЬ ЗЕМЛЯКІВ

Мальовниче подільське село Курилівка нічим не відрізняється від інших сіл, розкиданих зеленими схилами Вінниччини. Однак останніми роками популярність Курилівки зросла, завдячуючи розширенню кордонів українсько-польської дружби.

Це мало рано чи пізно статися, адже в цьому селі 18 листопада 1860 року народився видатний маестро, композитор, піаніст-віртуоз, громадський та державний діяч Польщі Ігнацій Ян Падеревський. Сучасники не забувають свого видатного земляка. Стараннями місцевих активістів та керівників села відкрито музей Яна Падеревського, де зібрані надзвичайно цікаві відомості про життя та діяльність цієї видатної людини.

Не забувають про Яна Падеревського і в братній Польщі, де багато років жив та працював маестро. Аби віддати належні почесті цій неординарній особистості, 2010 рік з нагоди 150-річчя від дня його народження в Польщі оголошено роком Падеревського. А в подільському селі, де він народився з ініціативи польських друзів було вирішено встановити пам'ятну дошку.

Ще ніколи село Курилівка не бачило такої кількості знаменитих гостей, як 18 травня. Представники обласної та районної державних адміністрацій, районної ради разом з керівництвом села та учнями місцевої школи зустрічали хлібом-сіллю Генерального Консула Республіки Польща в Україні Кшиштофа Свідерика та представників польської делегації з Тарнав-

ського повіту, де свого часу проживала родина Падеревських. Також почесними гостями на цьому святі була й інша польська делегація. На запрошення Міжнародної громадської організації «Україна-Польща-Німеччина» на Хмільниччину завітали партнери з Малопольського воєводства Республіки Польща на чолі з вуйтом гміни Бєрава Ришардом Голембовскі.

…Хвилююча мить... Злітає біле полотно і золотавим відблиском на чорному мармурі українською та польською мовами відіграє текст пам'ятної дошки. Від вдячних нащадків лягають живі квіти. Лине тиха музика Падеревського, стоять, схиливши голови, представники братніх народів, усвідомлюючи важливість і урочистість цієї події.

По закінченні заходу делегації, гості з обласного центру та району відвідали музей Падеревського та сільський цвинтар, де поклали живі квіти до могили матері митця.

Для того,щоб продовжити та закріпити дружні стосунки між українським селом, де народився Падаревський та між польським повітом, де довгий час проживав композитор, керівництво районного осередку МГО «Україна-Польща-Німеччина» надіслало до Тарнавського повіту лист. У ньому ми висловили запрошення до співпраці та налагодження добросусідських відносин. Будемо надіятись, що пам'ять про видатного митця з'єднає руки двох сестер-слов'янок – Польщі та України.

Голова Хмільницького РО МГО «Україна-Польща-Німеччина»
Валентина ГАВЛОВИЧ

БАЛАНІВКА – МОРАВІЦА: ДРУЖБА І СПІВПРАЦЯ

Поїздка за кордон… Хто б не мріяв про таку романтику? А ось школярам Баланівської ЗОШ І-ІІІ ст. цього року пощастило. Вони побували за кордоном, а саме: з 29 липня по 6 серпня здійснили поїздку до Польщі.

10 учнів нашої школи дуже зраділи коли почули про таку новину. До групи наших школярів приєдналися також юні артисти з Вінниці, які чарували поляків своїм співочим талантом. На святі «Тату, мамо, я ще дошкільнятко» дівчата Альона й Аліна радували своїм чарівним голосом нас і польських дітей. А з привітальним словом до юних друзів звернувся пан Маріан Бурас, вуйт гміни Моравіца, наш найкращий польський партнер.

Разом із нашою шкільною «сім'єю» відвідала Польщу і група кращих професіоналів нашого села. Це – директор цегельного заводу Леонід Когут, перекладач Сергій Босакевич та працівники сільської ради. Ці спеціалісти представили в Польщі проектну роботу щодо пожежної безпеки територіальної громади с.Баланівка. Захистивши цей проект за кордоном, в подарунок вони отримали чотири костюми для пожежників, які працюватимуть у добровільній пожежній дружині села. Організувати дружину стало можливим завдяки обласному конкурсу проектів з розвитку територіальних громад, у якому Баланівка виграла, а відтак отримає кошти на реалізацію проекту.

У групи школярів в цей час була своя насичена програма. Поселили нас в одному із кращих готелів гміни Моравіци «Старий млин». Згідно з історичними довідками, на тому місці колись дійсно стояв млин, який служив для переробки борошна польському населенню.

Кожен наш день був насичений пізнавально-розважальними заходами, серед яких найцікавіше – відвідання історичних місць Польщі. Це, наприклад, княжий палац в Курозвенках, на території якого проживає два стада зубрів, і знаходиться найбільший в Польщі кукурузний лабіринт. Були ми в королівському замку в Шесінах і в музеї «Печера Рай», який знаходиться за 10 км від м.Кельце. Музей є окрасою даного регіону. Він дивує відвідувачів чудернацькими витворами, створюваними природними стихіями протягом тисячоліть. Тут і образ Божої Матері, і профіль єгипетського фараона, фігури черепахи, слона тощо.

Безмежно цікаво було дітям у музеї гончарства, де екскурсовод розповів їм про історію цього ремесла. Але слухати це одне, а самому повправлятися у мистецтві підкорення глини – зовсім інше. Отож діти засукали рукави і взялися за глину. По завершенню роботи виріб Лариси Вакуліної у вигляді серця залишився у музеї на згадку про Україну.

А ще ми відвідали кінне господарство, де нам показали найкращих скакунів, які знімалися в історичному фільмі «Вогнем і мечем».

2 серпня відбулися спортивні змагання між командами Польщі та України. Між хлопчиками відбувся футбольний матч, який закінчився з рахунком 2:4 на користь української команди. Дівчата також не пасли задніх у спортивній вправності: стрибали в мішках, перетягували канат, грали з м'ячем. Традиційно перемогу здобула дружба.

…І ось настав день прощання. Польські друзі для нас організували прощальне вогнище, на якому діти один одному подарували сувеніри на згадку про себе, потанцювали, поспівали.

За 9 днів ми дуже здружилися зі своїми польськими побратимами, відтак сумно було прощатися з ними. На очах дітей бриніли сльози. Це були сльози радості і смутку водночас: радості, тому що все ж таки ми поверталися на рідну землю, а смутку, тому що баланівчани не хотіли розлучатися з новими друзями.

Втім, на цьому наша дружба не припиняється, нас чекають нові проекти і нові зустрічі. Зокрема, у планах на 2011 рік обмінятися делегаціями художніх колективів, здійснити обопільні навчальні виїзди пожежних дружин та ще багато цікавих ідей, для реалізації яких сторони вишуковують можливості та фінансові ресурси.

Голова Баланівської сільської ради
Анатолій БАЛАН

ВІННИЦЬКІ ВЧИТЕЛІ ЗБАГАТИЛИСЯ ПОЛЬСЬКИМ ДОСВІДОМ

У травні цього року в Польщі побувала делегація вчителів із Вінницької області, яка перебувала там з тижневим візитом у Великопольському воєводстві.

Міжнародне товариство «Україна–Польща–Німеччина» організувало поїздку для педагогічних працівників міста Вінниці та області. Мета візиту – вивчення досвіду організації навчального процесу польських освітніх закладів, методики викладання, позакласної роботи тощо.

В рамках програми перебування вінницькі вчителі розділилися на 2 групи – одна перебувала у Кольському, інша – у Турекському повіті воєводства. Кожна група на своїй території відвідала усі заклади, які представляють польську систему освіти: початкову школу, ліцей, гімназію та надгімназійний заклад.

– З усього побаченого ми зробили висновок, що змістовна складова наших шкіл не поступається польським. Єдине, що викликало професійну заздрість, – це матеріальне оснащення тамтешніх освітніх закладів, – розповідає керівник делегації, перший заступник голови ВООТ «Україна–Польща–Німеччина» Марина Коваль. – Це комп'ютерне забезпечення школи з власним сервером, спортивні зали і майданчики, майстерні для дітей.

Кожен навчальний заклад, де побували вінничани, пропонував гостям мультимедійну презентацію про себе, наголошуючи на своїй оригінальності.

– Наприклад, в одній зі шкіл старшокласники під керівництвом викладачів почали виготовляти самоходи – це стало візитівкою цього закладу, – каже Марина Коваль. – А директори шкіл вишуковують можливості залучення коштів через написання грантових проектів, участь у різних конкурсах.

Один день програми перебування був приурочений участі у традиційному масовому заході – Святі Ріпака у Клодаві. Ця культура є провідною у сільськогосподарському рослинництві повіту, дає гарний прибуток, тому шану її віддають у вигляді свята на її честь. Там же, у Клодаві, вінничани відвідали соляну шахту, де спускалися на глибину близько 600 метрів.

Окрім офіційної та робочої частин програми, делегація з Вінниччини мала час на кілька цікавих та неповторних екскурсій. Так група побувала у Кракові, де відвідала могилу Президента Польщі Леха Качинського у Вавелі.

Інше місце, що вразило гостей з України, стало Ліхень – релігійний центр Польщі, резиденція Папи Римського, місце паломництва католиків.

У Хелмні вінничани вклонилися пам'яті жертв тамтешнього концентраційного табору, де у часи другої світової війни було закатовано 360 тисяч невільників.

Перебуванням нашої делегації у Колі та Туреку опікувалися особисто начальники відділів освіти, культури й спорту старостів цих повітів. З ними вінничани обговорили подальші плани співпраці, зокрема, про візит польських вчителів на Вінниччину у жовтні цього року.

Сучасного українського школяра вітчизняна система освіти виховує в дусі передових європейських стандартів життєустрою. Нинішнє юне покоління знає, яка мета розвитку України – Європейський Союз, громадянами якого вони вже будуть. Відтак вони по-совєму, по-дитячи, але щиро хочуть долучитися до процесу пришвидшення української євроінтеграції.

ДІТИ, ЯКІ ЖИВУТЬ ЄВРОПОЮ

Розуміючи важливість цього чинника, Міжнародне товариство "Україна–Польща–Німеччина" на теренах Вінниччини ініціює та всіляко сприяє створенню шкільних євроклубів, які займаються просвітницькою роботою у проєвропейській тематиці.

Одним із провідних шкільних євроклубів міста Вінниці є «Мандрівник», що діє у школі гімназії №1 ім.М.І.Пирогова. Координатором клубу є вчитель біології Оксана Острадчук, з легкої руки якої і виникло дане об'єднання школярів.

– У 2006 році нам вдалося потрапити до участі в польському проекті «Мандруючи, пізнаємо себе», який охоплював школярів 5-ти країн: Польщі, України, Латвії, Литви та Словенії, – пригадує Оксана Острадчук. – Суть проекту полягала в тому, що протягом року дитячі групи цих країн здійснювали поїздки до Польщі, де мали змогу вивчати історію та культуру не тільки поляків, а й один одного. Діти щоразу презентували проекти, які реалізуються у їхніх навчальних закладах, обмінювалися сценаріями, ідеями, реквізитами тощо.

Допоки дітьми опікувалися польські євроклубівці, вправляючись в англійській, польській та російській мовах, з педагогами працювали методисти та тренери, які дали необхідний багаж знань для роботи з дітьми у подібних об'єднаннях.

Така учнівська форма роботи надзвичайно сподобалася Оксані Анатоліївні, вона побачила наскільки вона захоплює дітей. Відтак по поверненню у Вінниці твердо вирішила створити євроклуб у рідній першій школі. І вже того ж таки року члени новоствореного «Мандрівника» приймали польських гостей у себе.

Особлива дружба у вихованців вінницької гімназії зав'язалася із школою №9 м.Староховіце Сьвєнтокшиського воєводства та її директором Славеком Ямою. Коли підопічні Оксани Острадчук випустилися зі школи, пан Славек посприяв у пошуку нових шкіл-партнерів для вінничан. Тепер до «європейської» роботи вчителька залучила молодших школярів закладу.

– Мені дуже приємно, що ми вийшли на співпрацю із товариством «Україна-Польща-Німеччина», яке дуже допомагає інформаційно, методично. Ми думали, що, окрім участі в іноземних проектах, євроклубу не буде чим зайнятися у Вінниці. Але працівники товариства відкрили нам нові форми роботи, в яких наші діти беруть активну участь. Це тренінги, брейн-ринги, творчі конкурси, – діти завжди питають, коли наступний якийсь подібний захід. Їм цікаво – і це головне, – зауважує Оксана Острадчук.

Із євроклубівських досягнень координатор називає перемогу (3-тє зайняте місце) його учасниці Яни Присяжної у всеукраїнському конкурсі ікебани, який організовував євроклуб з м.Хмельницького.

Також «Мандрівник» увійшов в історію школи цікавим проектом, який передбачав збір раритетних шкільних предметів, приладдя тощо. Євроклубівці із запалом відшуковували зошити та портфелі своїх батьків, старших родичів та знайомих. А ще щороку у травні, до днів Європи, гімназисти проводять захід, присвячений окремій країні Євросоюзу.

ТВОРИМО ШКІЛЬНЕ ЖИТТЯ САМІ

Шкільний євроклуб «Крок в Європу» НВК: ЗОШ І ст. - гімназії м.Ямполя було засновано в жовтні 2006 року. Поштовхом до цього стало запрошення мене, вчительки англійської мови, (тепер вже координатора) клубу на тренінг координаторів ШЕКів до фундації «Новий Став» м.Люблін Республіки Польща.

Вивчивши подібний досвід польських та українських колег, ми розпочали розбудову нашого клубу. Учні школи самі дали назву клубу, придумали і намалювали емблему, прийняли Статут і обрали президента клубу.

На заняттях клубу діти не лише вивчають історію, культуру, звичаї та традиції європейських народів, а й намагаються вивчити на базовому рівні мову тієї чи іншої країни. Так протягом 6 місяців члени клубу вивчали польську мову під керівництвом викладача з м.Вінниці, також самотужки опановуємо іспанську та французьку мови, в школі вивчаємо німецьку та англійську.

На засіданнях клубу ми власноруч виготовляємо різноманітні сувеніри та вироби на європейську тематику, а саме: виготовили з бісеру 27 прапорців країн Європи, вишиваємо, ліпимо із солоного тіста та пластиліну, малюємо, складаємо карту Європи з пазлів.

В клубі вже склалися свої традиції. Так щороку ми святкуємо Різдво за календарем однієї з Європейських країн, під час якого співаємо пісень, розігруємо сценки, танцюємо і звичайно ж, куштуємо національні страви обраної країни.

ШЕК постійно долучається до участі в різноманітних заходах та конкурсах. У 2006 році ми стали призерами Європейської олімпіади в Житомирі, постійно беремо участь в святкуванні Дня Європи та Дня Європейських мов не тільки в Ямполі, а й у Вінниці. Нами написано та виграно грант у рамках конкурсу проектів «Розвиток громад у Вінницькій області», що проводився молодіжною громадською організацією «Форум», грант використано на поїздку членів ШЕКу до м.Києва.

Нашою гімназією укладено угоду про співпрацю з ліцеєм м.Сташув Сьвєнтокшиського воєводства Республіки Польща. Члени ШЕКу отримали нагоду відвідати міста Сташув, Краків, Кельце, Варшаву, багато цікавих історичних та культурних місць Польщі, потоваришувати з польськими однолітками.

Щороку ми беремо участь в конкурсах, які проводить Міжнародна громадська організація «Україна-Польща-Німеччина». Так, минулого року вибороли ІІ місце у літературному конкурсі «Якою я бачу Україну в Європейському Союзі», а в травні 2010 року мене було премійовано поїздкою до Республіки Польща, в м. Коло, де клубу було запропоновано нові напрямки співпраці з польськими друзями.

Отже, намагаємося не зупинятися на досягнутому, а йти вперед, відкриваючи Європу.

Координатор ШЕК НВК: ЗОШ І ст. - гімназії м. Ямполя Ольга ЗАМИШЛЯЄВА

ВІННИЦЬКІ ВІДОМОСТІ
Обласний інформаційно-аналітичний тижневик

Відповідальний за випуск: Леся Гніденко
Газета видається з 1 вересня 1994 р.
Реєстраційне свідоцтво ВЦ № 395 від 18.10.1999 р.
ДП «Вінницькі відомості» ТОВ «ЛОГОС» Ід. код 32257643
р/р 26002594840001 МФО 302689 ВФ КБ «Приватбанк» м. Вінниця
21050, м. Вінниця, вул. генерала Арабея, 3. E-mail: vinved@rambler.ru

- Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
- За достовірність наведених фактів відповідають автори публікацій, за зміст рекламних оголошень - рекламодавець.
- Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Номер віддруковано: ТОВ "Регіна" ЛТД, м. Вінниця, вул. Пугачова, 1
Зам. №1057. Тираж 5000
Верстка - Олександр Онофрійчук